

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Paweł Strzelec - sprawozdawca

Sędziowie r.pr. Olimpia Marcewicz

r.pr. Tomasz Marzec

Protokolant aplikant radcowski – Barbara Olech

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r. sprawy ze skargi (...) na postępowanie radcy prawnego (...) na skutek odwołania datowanego na dzień (...)r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r., sygn. akt RD-(...) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2018 r., poz. 2115) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący:

Paweł Strzelec

Członkowie:

Olimpia Marcewicz

Tomasz Marzec

Uzasadnienie

W dniu (...) roku do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga p. (...) na postępowanie radcy prawnego (...).

Z treści skargi wynikało, że p. (...) jest radcą prawnym Spółdzielni (...) w (...). Skarżąca podkreśliła, że radca prawny pobiera honorarium ze składek członków Spółdzielni i jednocześnie jest pełnomocnikiem prezesa Spółdzielni (...) w (...) p. (...) w postępowaniach z udziałem Skarżącej. Skarżąca podniosła, że radca prawny (...) naruszył zasady etyki zawodowej, poprzez dopuszczenie przy świadczeniu pomocy prawnej do konfliktu interesów poprzez występowanie w podwójnej roli. Według p. (...), radca prawny (...) jest zatrudniony do obsługi prawnej Gminy (...) i z racji pełnionej funkcji jest zobowiązany do udzielania porad prawnych również mieszkańcom Gminy, w tym Skarżącej. Zawiadamiająca podkreśla, że wielokrotnie była informowana przez pracowników Gminy, że radca prawny jest nieobecny, spóźni się, bądź przyjedzie do Urzędu Gminy w innym terminie. Skarżąca wskazała, że jako mieszkanka Gminy (...), a także księgowa Spółdzielni (...) czuje się pokrzywdzona działaniami radcy prawnego i z tego względu domaga się wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego (...). Według p. (...) p. (...) swoim

zachowaniem doprowadza do konfliktów interesów, sprzeniewierzając się zasadom etyki zawodowej.

Do skargi z dnia (...) roku Skarżąca dołączyła następujące dokumenty:

- a) notatkę urzędową z dnia (...) roku w sprawie o sygn. II K (...) - z treści notatki wynika, że radca prawny (...) (obrońca oskarżonego (...)) poinformował telefonicznie Sąd Rejonowy we (...) o spóźnieniu na rozprawę i wnosi o nieprowadzenie sprawy pod jego nieobecność.
- b) protokół z wykonania odezwy z dnia (...) roku w sprawie o sygn. I Cps (...) - z protokołu wynika, że radca prawny (...) (pełnomocnik pozwanego Spółdzielni (...) w (...)) nie stawił się na posiedzeniu mimo prawidłowego zawiadomienia. Na posiedzeniu stawił się pracownik jego kancelarii (...), który przedłożył pismo pełnomocnika pozwanego z dnia (...) roku zawierające pytania do świadków.
- c) notatkę urzędową z dnia (...) roku w sprawie o sygn. I C (...) - z treści notatki wynika, że pracownik kancelarii pełnomocnika pozwanego pani (...) poinformowała Sąd, że radca prawny (...) spóźni się kilkanaście minut na rozprawę i wnosi o opóźnienie w wywołaniu sprawy.
- d) protokół z rozprawy głównej z dnia (...) roku w sprawie o sygn. II K (...) - z protokołu wynika, że radca prawny (...) (obrońca oskarżonego (...)) nie stawił się na posiedzeniu mimo prawidłowego zawiadomienia.
- e) protokół skrócony z dnia (...) roku w sprawie o sygn. I C (...) - z protokołu wynika, że radca prawny (...) (pełnomocnik pozwanego Spółdzielni (...) w (...)) nie stawił się na posiedzeniu mimo prawidłowego zawiadomienia.
- f) protokół rozprawy głównej z dnia (...) roku w sprawie o sygn. II K (...) - z protokołu wynika, że radca prawny (...) (obrońca oskarżonego (...)) nie stawił się na posiedzeniu mimo prawidłowego zawiadomienia. Radca prawny poinformował telefonicznie Sąd Rejonowy we (...) o spóźnieniu na rozprawę i wnosi o nieprowadzenie sprawy pod jego nieobecność.

Kolejnym pismem z dnia (...) roku, p. (...) poinformowała Rzecznika Dyscyplinarnego o przedłożeniu przez radcę prawnego faktur VAT za obsługę prawną. Ponadto, skarżąca stwierdziła, że pełniąc funkcję księgowej w Spółdzielni (...) w (...) nie wiedziała o prowadzonej obsłudze prawnej. Do w/w pisma zawiadamiająca załączyła:

- a) ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia (...) roku dot. kwoty (...)zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia (...) roku,
- b) fakturę VAT nr (...) z dnia (...) roku,

- c) zlecenie przelewu z dnia (...) dot. zlecenia dokonania przelewu należności z faktury VAT nr (...) p. (...) przez Spółdzielnię (...)
- d) odpowiedź na ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia (...) roku podpisane przez p. (...) - z treści pisma wynika, że Skarżąca odmawia dokonania przelewu kwoty wynikającej z faktury VAT nr (...) jednocześnie wskazując, że nic jej nie wiadomo o prowadzonej obsłudze prawnej. P. (...) wskazuje, że z treści faktury czy wezwania nie wynika, jakich czynności dokonał radca prawny na rzecz Spółdzielni (...) w (...).
- e) wyrok z dnia (...) roku w sprawie o sygn. II K (...) wraz z pismem z Sądu zawierającym informację o doręczeniu odpisu wyroku- z treści wyroku wynika, że p. (...) został uznany za winnego przypisanego jemu czynu z art. 272 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Pismem z dnia (...) roku zatytułowanym „Skarga”, w nawiązaniu do składanych wcześniej skarg p. (...) poinformowała, że radca prawny (...) w swoich wystąpieniach sugeruje, że jest ona osobą z problemami zdrowia psychicznego. Podczas rozprawy w dniu (...) roku (sygn. akt: I C (...)) radca prawny zadał pytanie, czy obecnie p. (...) przebywa na obserwacji psychiatrycznej. W ocenie Skarżącej spowodowało to negatywne nastawienie Sądu do jej osoby, a także uniemożliwiło wypowiedzenie się, co do niektórych kwestii. Na rozprawie w dniu (...) roku (II K (...)), radca prawny ponownie zasugerował Sądowi, że Skarżąca jest nie zrównoważona psychicznie. Według p. (...) powyższe zachowania należy traktować jako naruszenie dóbr osobistych. Skarżąca podała również, że r.pr. (...) dostarcza do gazet: Fakty i Mity, Nowy Tydzień (...) artykuły, które w treści zawierają liczne pomówienia dotyczące Skarżącej.

Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego – działając w ramach czynności sprawdzających – wezwał radcę prawnego (...) do ustosunkowania się do treści stawianych w skardze zarzutów. Pismem z dnia (...) roku radca prawny (...) ustosunkował się do skargi, podnosząc, że skarga pochodzi od osoby, która jest przeciwnikiem procesowym jego klienta - p. (...) i Spółdzielni (...) w (...). Radca prawny (...) stwierdził, że zostały mu udzielone pełnomocnictwa do reprezentowania Spółdzielni (...) w (...) i p. (...) w sprawach z udziałem p. (...). Radca prawny wyjaśnił, że sprawy z udziałem Skarżącej dotyczą:

- dochodzenia zapłaty z tytułu należności czynszowych na rzecz Spółdzielni (...) w (...) od p. (...),
- dochodzenia zapłaty z tytułu niedoboru kasowego od p. (...) w związku z pełnioną funkcją księgową w Spółdzielni (...) w (...),

- reprezentowania Spółdzielni (...) w (...) w sprawie z powództwa Pana (...) o unieważnienie, uchylenie lub stwierdzenie nieistnienia uchwały Walnego Zgromadzenia Członków Spółdzielni Mieszkaniowej w (...),
- reprezentowania p. (...) w sprawie z oskarżenia p. (...) o zniesławienie i znieważenie,
- reprezentowanie Spółdzielni (...) w (...) jako pełnomocnik oskarżonego w sprawie z oskarżenia publicznego przeciwko Skarżącej o przestępstwo z art. 276 kk.

Postanowieniem z dnia (...)r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego odmówił wszczęcia dochodzenia w przedmiotowej sprawie. W jego ocenie załączony do akt sprawy dyscyplinarnej materiał dowodowy nie wskazuje na naruszenie przez radcę prawnego (...) zasad etyki, przepisów prawa czy godności zawodu radcy prawnego. W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego radca prawny wbrew zarzutom stawianym w skardze nie dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego. Dokonywane przez niego czynności były zgodne z prawem i związane były z działaniami w interesie jego mocodawcy, toteż nie mogą być podstawą formułowania zarzutów dotyczących naruszenia przepisów prawa czy zasad etyki radcy prawnego.

W dniu (...) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie Pani (...) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie z dnia (...) r. W odwołaniu skarżąca wniosła o uchylenie postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie z dnia (...)r. sygn. Zarzuciła, że radca prawny (...) reprezentuje jako pełnomocnik Spółdzielnię (...) w (...) oraz jako obrońca z wyboru (...) prezesa Spółdzielni (...) w (...) w sprawach z udziałem Skarżącej. Nie zgadza się również z twierdzeniem, że mocodawcy radcy prawnego (...) nie wnoszą uwag co do jego frekwencji i opóźnień na rozprawach sądowych. Według niej opóźnienia radcy prawnego (...) dezorganizują jej obowiązki oraz jej adwokatów. Pani (...) w odwołaniu wskazuje również, iż radca prawny (...) wielokrotnie sugerował na posiedzeniach sądowych, że jest ona osobą z problemami zdrowia psychicznego, co uważa za naruszenie jej dóbr osobistych oraz zasad etyki radców prawnych.

W dniu (...) r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie na podstawie art. 437 § 1 w zw. z art. 438 pkt 3 i art. 297 § 1 pkt 1, 4 i pkt 5 Kodeksu postępowania karnego oraz art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870 z późn. zm.) wydał postanowienie o uchyleniu w całości zaskarżonego postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie o odmowie wszczęcia dochodzenia i przekazał sprawę do

ponownego rozpoznania.

W dniu (...) r. Rzecznik Dyscyplinarny, wykonując postanowienie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, zwrócił się do Sądu Rejonowego we (...), II Wydział Karny, o przesłanie kserokopii protokołu z rozprawy z dnia (...)r. (sygn. II K (...)). Jednocześnie, Rzecznik skierował pismo do Sądu Okręgowego w Lublinie, I Wydział Cywilny o przesłanie kserokopii protokołu z rozprawy z dnia (...) r. (sygn. I C (...)), a także do Spółdzielni (...) w (...) o wskazanie, w jakich latach p. (...) pełnił funkcję Prezesa Zarządu Spółdzielni, przesłanie stosownej dokumentacji dotyczącej powierzenia i odwołania p. (...) z funkcji Prezesa Spółdzielni w przedziale czasowym (...) do (...) roku, przesłanie dokumentacji w przedmiocie zasad wynagradzania radcy prawnego (...) za obsługę prawną Spółdzielni. Rzecznik Dyscyplinarny zwrócił się również do radcy prawnego o ustosunkowanie się do treści pisma z dnia (...) r. i skargi z dnia (...) r.

W dniu (...) r. Sąd Okręgowy w Lublinie, I Wydział Cywilny nadesłał kserokopię protokołu z rozprawy z dnia (...) r. Pismem z dnia (...) r., Spółdzielnia (...) w (...) złożyła odpowiednie wyjaśnienia i przedłożyła kopie wnioskowanej dokumentacji.

W piśmie z dnia (...) r., radca prawny (...) ustosunkował się do pisma Skarżącej z dnia (...) r., a także z dnia (...) r. Radca prawny stanowczo zaprotestował przeciwko przypisywaniu jemu możliwości innego wpływu na ocenę Sądu jak tylko merytorycznymi argumentami. Wskazał on, że wszystkie czynności procesowe w prowadzonych sprawach wykonuje z zachowaniem niezbędnego poziomu poszanowania przeciwnika. Radca prawny wyjaśnia również, że uczestniczy w charakterze pełnomocnika procesowego Spółdzielni (...) w (...) w kilku postępowaniach sądowych. Nie prowadzi on stałej obsługi prawnej Spółdzielni, a powierzenie spraw odbywa się po uprzednim udzieleniu pełnomocnictwa przez Zarząd. Jako obrońca (...) zawarł odrębną umowę o świadczenie pomocy prawnej (dot. sprawy II K (...)). Świadczenie pomocy prawnej na rzecz p. (...) dot. według wyjaśnień radcy prawnego rzekomego zniesławienia p. (...). Sprawa ta nie była związana ze sprawami Spółdzielni (...) w (...). Odnośnie domagania się zapłaty za fakturę (...) p. (...) wskazał, że faktura została ostatecznie zapłacona, a wynagrodzenie należało się jemu za wykonane usługi. W kontekście nękania Skarżącej, radca prawny wskazuje, że w rzeczywistości p. (...) była poddana obserwacji psychiatrycznej. Jako obrońca oskarżonego (...) uznał to za fakt istotny dla dalszej oceny zeznań. Dodatkowo, r.pr. (...) wyjaśnił, że nie wie na czym ma polegać „dostarczanie organom nieprawdziwych informacji o stanie zdrowia”, co stwierdziła w jednym ze swoich pism Skarżąca.

W dniu (...) r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie na podstawie art. 305 § 1 w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1904, ze zm.) w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1870 ze zm.) ponownie wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia.

W ocenie Rzecznika Dyscyplinarnego, radca prawny (...), w zakresie zarzutów stawianych w skardze nie dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego, a dokonywanie czynności, które są zgodne z prawem i mają na celu działanie w interesie swojego mocodawcy nie mogą być podstawą formułowania zarzutów dotyczących naruszenia przepisów prawa czy zasad etyki. Tym samym nieuzasadnione zarzuty, które nie mają oparcia w dowodach nie mogą stanowić jedynej podstawy, zmierzającej do ukarania radcy prawnego w postępowaniu dyscyplinarnym.

Na niniejsze postanowienie skarżąca (...) złożyła zażalenie, zarzucając Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego nieobiektywną i nierzetelną ocenę materiału dowodowego. Wskazała, iż Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego w sposób niezgodny z przepisami odnosi się do wielu dokumentów dostarczonych przez r.p.r. (...) np. znajdującego się w aktach oświadczenia napisanego przez (...), dotyczącego rzetelnego prowadzenia spraw przez (...). Skarżąca wskazała, że nie zostało ono potwierdzone przez Zarząd lub Radę Nadzorczą Spółdzielni w (...). Wskazała, iż co do szkalujących ją treści, umieszczanych w takich czasopiśmie jak Fakty i Mity oraz Nowy Tydzień (...), Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego mógł zwrócić się do powyższych redakcji z pytaniem kto jest ich autorem. Zdaniem skarżącej, pełnomocnictwa do reprezentowania spółdzielni w (...) powinna radcy prawnemu udzielić Rada Nadzorczą, a nie sam (...). Skarżąca wyraziła również zdziwienie na jakiej podstawie radca prawny (...) z góry zakładał które z posiedzeń sądu (na których nie był obecny) są nieistotne. W opinii skarżącej bez znaczenia jest fakt, że Spółdzielnia Mieszkaniowa w (...) nie wносиła zastrzeżeń do spóźnień radcy prawnego (...) na posiedzenia sądu, ponieważ takie zastrzeżenia ma skarżąca jako członek spółdzielni. W dalszej części odwołania skarżąca wskazała, że „Pani Rzecznik (...) tłumacząc się w sposób mętny i nieetyczny, że wyjaśnienia radcy prawnego (...) ubliżającego w tzw. kontekście od chorych psychicznie nie znajdują potwierdzenia w materiałach aktowych”. Skarżąca wskazała także, iż „wątpliwe jest wyjaśnienie radcy prawnego (...), że zawarł odrębną umowę o świadczenie pomocy prawnej na rzecz (...) ponieważ pełni również rolę radcy prawnego Spółdzielni (...) w (...), prywatnie (...) jako prezesa zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej w (...). Skarżąca poinformowała również, że (...) został prawomocnie skazany za pomówienie jej, przez Sąd Apelacyjny w (...) (sygn. akt V Ka (...)). Wskazała także, że radca prawny „nie dostrzegł na potrzeby sprawy niedostarczonych wszystkich faktur, które wystawił Spółdzielnia (...) za swoją obsługę prawną”. W końcowej części odwołania skarżąca podała szereg faktów związanych z zatrudnieniem (...) w Spółdzielni w (...) oraz wniosła o rzetelne rozpatrzenie jej zarzutów przeciwko radcy prawnemu (...) i wyciągnięcie wniosków.

Po rozpatrzeniu odwołania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie podkreślić należy, iż Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego zebrał w toczącym się postępowaniu bardzo obszerny materiał dowodowy oraz wszechstronnie go przeanalizował.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w pełni podziela stanowisko Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego odnoszące się do zarzutu konfliktu interesów i występowania przez radcę prawnego w podwójnej roli. Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego zasadnie przyjął, iż nie doszło do naruszenia art. 28 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Zgodnie ze wskazanym artykułem *1. Radca prawny nie może być obrońcą lub pełnomocnikiem klientów, jeżeli ich interesy są sprzeczne w tej samej sprawie lub sprawie z nią związanej. 2. Radca prawny nie może być obrońcą lub pełnomocnikiem klienta, jeżeli przeciwnik klienta jest również jego klientem w jakiegokolwiek sprawie. 3. Radca prawny nie może być obrońcą lub pełnomocnikiem klienta, którego interesy są sprzeczne z interesami osób, na rzecz których radca prawny uprzednio wykonywał czynności zawodowe w tej samej sprawie lub w sprawie z nią związanej.* Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podziela stanowisko Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego, iż w okolicznościach niniejszej sprawy dyscyplinarnej trudno doszukać się konfliktu interesów w sprawach prowadzonych przez radcę prawnego (...). Z przedstawionych przez Skarżącą dowodów w postaci dokumentów nie wynika, aby p. (...) kiedykolwiek reprezentował w sądzie p. (...) lub jej męża. Trafne jest w związku z tym stanowisko Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego, iż radca prawny (...) działał jako pełnomocnik Spółdzielni lub obrońca p. (...) w sprawach z udziałem Skarżącej, zatem jego pole aktywności dotyczyło tylko dwóch podmiotów, których interesy nie były wzajemnie sprzeczne.

Odnosząc się z do zarzutu, iż Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego nie wyjaśnił autorstwa szkalujących skarżącą materiałów, w czasopismach jak Fakty i Mity oraz Nowy Tydzień (...), wskazać należy, iż w zgromadzonym materiale dowodowym brak jest choćby poszlak wskazujących na to kto mógł być ich autorem. Zauważyć należy, że p. (...) na poparcie swych tez nie załączyła nawet przywołanych materiałów prasowych mających godzić w jej dobra osobiste. Sama sugestia skarżącej, że autorem wpisów mógł być radca prawny sprowadza się do snucia przypuszczeń nie potwierdzonych jakimkolwiek obiektywnymi dowodami. Tylko dla porządku należy zwrócić uwagę, że potencjalnym autorem wpisów (ewentualnie źródłem inspiracji) mógł być ktoś z grona podmiotów (osób) z którymi skarżąca pozostaje w konflikcie prawnym.

Przechodząc do kolejnego z zarzutów skarżącej, dotyczącego rzekomo nieprawidłowego umocowania radcy prawnego do reprezentowania Spółdzielni (...) w (...), zauważyć należy, że okoliczność ta nie była w żadnym przypadku podnoszona w korespondencji Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego z organami Spółdzielni. Co istotne, sposób umocowania w tym zakresie radcy prawnego (...) podlegał ocenie i nie był kwestionowany przez sądy powszechne oraz inne organy przed którymi radca prawny reprezentował Spółdzielnię.

Za w pełni uzasadnione uznać również należy stanowisko Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego, związane ze spóźnieniami (niestawiennictwem) radcy prawnego na posiedzenia sądu z udziałem skarżącej i jej pełnomocników. Podstawowe znaczenie w tym zakresie ma stanowisko mocodawcy radcy prawnego, który nie zgłaszał co do tych kwestii zastrzeżeń. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wziął również pod uwagę to, że spóźnienia (nie kwestionowane zasadniczo przez samego radcę prawnego którego dotyczy skarga) pełnomocnika na posiedzenie sądu mogą być, w trybie określonym przepisami prawa, piętnowane przez sąd prowadzący postępowanie. W przedmiotowej sprawie taka sytuacja nie zaistniała.

W opinii Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego prawidłowe są ustalenia i oceny Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego związane z ponownie podniesionym przez skarżącą w odwołaniu

zarzutem rzekomego ubliżania jej przez radcę prawnego (...) „od chorych psychicznie”. Jak wynika z protokołu rozprawy z (...) r., radca prawny (...) użył następującego stwierdzenia: „Wnosi o rozważenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność kondycji pani oskarżycielki, gdyż odczucie zagrożenia jest tak intensywne, że determinuje to postępowania, a nie jest poparte żadnym czynem”. Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego słusznie przyjął, iż sformułowanie radcy prawnego należy rozpatrywać w kontekście, w jakim zostało użyte, a przyjęta przez niego taktyka procesowa nie podlega ocenie przez Rzecznika Dyscyplinarnego. W związku z tym za uzasadnione uznać należy stanowisko Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego, iż stosunek radcy prawnego do oskarżycielki posiłkowej nie był negatywny. Zarzutów skarżącej w tym zakresie nie potwierdza również dołączony do odwołania dokument transkrypcji rozprawy, z której wynika, iż pełnomocnik pozwanego zadał świadkowi (...) pytanie: „Obecnie przebywa pani na obserwacji psychiatrycznej?”. Na tak postawione pytanie skarżąca odpowiedziała: „Ponieważ zaciągnęłam, byłam na zwolnieniu lekarskim, poszłam po poradę do pani mecenas (...) właśnie i był zapis, że byłam, że byłam u pani na wizycie raz i drugi i nie ukryłam tego, powiedziałam we (...) w komendzie policji, że korzystałam z takich po...porad, a to, że korzystałam z porad już automatycznie pan policjant potwierdził, poinformował mnie, że jeżeli skorzystałam z tego typu porad jest obowiązek powołania biegłych psychiatrów żeby mnie przebadać i byłam na takiej obserwacji, byłam na takim badaniu.” Należy podkreślić, że stawianie na sali sądowej przez pełnomocnika strony cytowanych pytań trudno uznać, za (jak twierdzi w odwołaniu skarżąca) „ubliżanie jej od chorych psychicznie”. Tym samym decyzję Z-cy Rzecznika o odmowie wszczęcia postępowania, także w zakresie tego zarzutu, uznać należy za uzasadnioną.

Na zakończenie jeszcze raz podkreślić należy, iż zarzuty skarżącej podniesione w odwołaniu, jakkolwiek rozległe, nie znajdują swojego oparcia w podstawach odwoławczych określonych przepisami prawa oraz w wyczerpujących ustaleniach i ocenach zawartych w zaskarżonym postanowieniu Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie.

Z powyższych względów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie orzekł jak w sentencji postanowienia.

Pouczenie: Postanowienie niniejsze jest ostateczne w toku instancji i nie przysługuje na niego środek odwoławczy.

Przewodniczący:

Członkowie:

Paweł Strzelec

Olimpia Marcewicz

Tomasz Marzec